

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției
privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare,
adoptată la Viena la 12 septembrie 1997**

**Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției
privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare,
adoptată la Viena la 12 septembrie 1997, transmis de Secretariatul
General al Guvernului cu adresa nr.75 din 03.06.1998,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele
observații și propuneri :**

**1. Ca urmare a aderării prin Legea nr.106/1992, România a
devenit parte la Convenția de la Viena din 1963 privind răspunderea
civilă pentru daune nucleare și la Protocolul comun referitor la
aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris; prin
aceste documente, s-a stabilit, pentru ipoteza unor accidente nucleare,
un plafon de contribuție al statelor din care să se asigure
compensațiile ce urmează a fi acordate victimelor. În mod firesc, se
pune în prezent, problema participării României și la Convenția**

privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare, adoptată, în cadrul A.I.E.A., la Viena la 12 septembrie 1997, pentru a se menține în categoria statelor beneficiare ale reglementărilor existente. Este vorba de stabilirea unor standarde suplimentare față de prevederile Protocolului de amendare a Convenției din 1963, menite să asigure protecția reală a eventualelor victime. Participarea României la această reglementare este esențială, dat fiind riscul existent ca asemenea accidente să se producă în această zonă geografică (Bulgaria și Ucraina).

Tocmai de aceea, sugerăm ca în textul Expunerii de motive ce va fi înaintat Parlamentului să se menționeze nu numai statele care au semnat Convenția, cât mai ales cele care ar putea constitui potențiale surse de accidente nucleare dar nu au ratificat-o. Aceasta întrucât, numai în această ipoteză, contribuția financiară sporită a României s-ar justifica mai bine.

2. Expunerea de motive nu este întocmită cu respectarea dispozițiilor art.7 din Legea nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, care stabilesc că propunerile cu privire la ratificarea tratatelor se fac de către Ministerul Afacerilor Externe, singur sau împreună cu alte ministere, în speță cu Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare. Or, în Expunerea de motive prezentată Guvernului, Ministerul Afacerilor Externe figurează printre ministerele care au avizat proiectul și nu printre inițiatori.

3. În art.V(2), din textul Convenției se prevede că în momentul depunerii instrumentelor de ratificare, un stat semnatar poate declara că asimilează cu proprii săi cetățeni, persoanele fizice sau anumite categorii dintre ele care au reședința obișnuită pe teritoriul său. Apreciem că o asemenea declarație de asimilare se impune în cazul României deoarece, în baza unor acorduri de garantare a investițiilor, statul român s-a angajat să le acorde acestora despăgubiri, în cazul unor accidente și cataclisme, ca și cetățenilor români.

4. Definițiile cuprinse în art.I (lit.a) și b)) sunt formulate în termeni diferiți și, din această cauză, pot duce la interpretări diferite; într-adevăr, în timp ce pentru Convenția de la Viena se prevede că aceasta trebuie să fie în vigoare "pentru părțile Contractante", pentru Convenția de la Paris se prevede că ea trebuie să fie în vigoare doar "pentru o Parte Contractantă".

5. În cuprinsul variantei în limba română a Acordului, există o serie de imperfecțiuni provenind din traducerea inadecvată a unor termeni. Ex: "această Convenție", în loc de "prezenta Convenție" (în art.I lit.(a) și (b)); "specificată" în loc de "notificată"; (art.III, 1 lit.a); "platformă continentală", în loc de "platoul continental" (art.V, 1, lit.c); "dreptul național al unei Părți Contractante", în loc de "legislația națională" ș.a.

De asemenea, textul prezintă o serie de inconsecvențe terminologice. Astfel, se folosește când expresia "tribunal" (art.I lit.f), când aceea de "curte" (art.I, lit.l), când aceea de "instanțe" (art.V, 1), deși este necesară folosirea unei terminologii unitare.

Sugerăm, de aceea, inițiatorului revederea traducerii în funcție de originalul Convenției, având în vedere consecințele financiare importante pe care o expresie nepotrivită le poate antrena.

PRESEDINTE

Valer Dorneanu

Valer DORNEANU

București

Nr. 401/12.06.1998